

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119267640
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119267640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu C. S. S. U. SA, so sídlom C. D. 1, S., U. republika, zapísaného v parížskom registri obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XXX, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom C. S. S. U. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom E. 2, C. - K. Z., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 234 547, proti žalovanému Z. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX C. Bystrica, o zaplatenie XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Csp/49/2019-49 zo dňa 13. 08. 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o zaplatenie 105,90 eur s príslušenstvom zamietol (časť I. výroku) a vo výroku o trovách konania (II. výrok) potvrdzuje.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi neprižnáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 13. 08. 2019 žalobu zamietol (I. výrok) a rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 25. 04. 2019 bolo zaplatenie sumy 237,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 219,73 eur od 04. 05. 2016 do zaplatenia a s náhradou trov konania na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 08. 2015. Žalobca v žalobe uviedol, že s účinnosťou ku dňu 30. 06. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti L. K., a. s., C. so spoločnosťou C. S. S. U. SA, so sídlom S., U.. K. L. K., a. s. zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť C. S. S. U. SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Žalovaný so spoločnosťou L. ako dlžník uzavrel dňa 16. 08. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len úverová zmluva) podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Jej obsahom bol záväzok spoločnosti L. poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 220,99 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v zmluve a záväzok žalovaného vrátiť úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 13-tich mesačných splátok vo výške po 21,18 eur, so splatnosťou prvej splátky 15. 09. 2015. Žalovaný v zmluve súhlasil, aby veriteľ poukázal peňažné prostriedky predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar a veriteľ poskytol úver tak, že dňa 21. 08. 2015 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Žalovaný záväzok riadne a včas splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami neplnil, doposiaľ uhradil 42,36 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. S poukazom na bod 5.1 a bod 8 úverovej zmluvy v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalovaným CETELEM, a. s. vyhlásil dňa 03. 05. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh

žalovaného stal splatným v celom rozsahu. Žalobca poukázal na ustanovenie § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých si uplatnil sumu 237,73 eur pozostávajúcu zo zvyšku dlžnej úverovej istiny 190,22 eur, 20,43 eur dlžných úrokov z úveru, 8,28 Eur dlžného poistného, 0,80 eur poplatkov, 18,- eur nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca si uplatnil úroky z úverovej istiny 27 % ročne zo sumy 190,22 eur od 04. 05. 2016 do zaplatenia a úroky z omeškania 5 % zo sumy 219,73 eur od 04. 05. 2016 do zaplatenia; nepožadoval úroky z omeškania z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

1.2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

1.3. Po citácii § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, § 103, § 517 ods. 2 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) mal súd prvej inštancie preukázané uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 08. 2015, poskytnutom vo výške 260,99 eur na úhradu ceny tovaru. Priama platba predajcovi bola 40,- eur, výška úveru 220,99 eur. Žalovaný sa úver zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške po 21,18 eur v počte 13, so splatnosťou mesačnej splátky 15. deň v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15. 09. 2015, konečná splatnosť úveru na 15. 09. 2016, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 27 %, RPMN 30,65 % a jej priemernej hodnote 34,42 eur, odplate 27 %. Celková čiastka k zaplateniu bola 257,40 eur. Dohodnutý bol rozšírený súbor poistenia a poplatok za poistenie 6,99 %. Žalovaný uhradil 42,36 eur. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že veriteľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky len po uplynutí zákonnej lehoty podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka za predpokladu, že omeškanie so splátkou trvá viac ako 3 mesiace. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva veriteľom v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní. V prípade dojednania tzv. straty výhody splátok začne premlčacia doba vo vzťahu k celému dlhu plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ak veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najskôr po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru výzvou zo dňa 11. 05. 2016. Žalovaný zaplatil dve splátky, a to 06. 10. 2015 a 21. 10. 2015, ďalšia mala byť uhradená 15. 11. 2015. Súd prvej inštancie mal za to, že od tejto splátky začala plynúť premlčacia doba, pretože ide o splátku, pre ktorú mohol žalobca úver zosplatiť. Premlčacia doba nezačala plynúť dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ale dňom nasledujúcim po neuhradení splátky, ktorá mala byť zaplatená 15. 11. 2015. Žalobca podal žalobu 26. 04. 2019. Jeho nárok je preto premlčaný v celom rozsahu. Tri roky späťne od podania žaloby sú premlčané všetky splátky neuhradené do 26. 04. 2016, posledná splátka na zaplatenie bola 15. 04. 2016.

1.5. Súd prvej inštancie s poukazom na § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku žalovanému ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže si ho neuplatnil a trovy pre žalovaného zo spisu nevyplývajú.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu sumy 105,90 eur s príslušenstvom s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

2.1. Žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) namietol nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Nestotožnil sa s názorom okresného súdu, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Podľa názoru žalobcu z Občianskeho zákonníka, najmä z 8. hlavy 1. časti (správne má byť uvedené prvej hlavy ôsmej časti, pozn. odvolacieho súdu) určujúcej dĺžku premlčacej doby nevyplýva, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Mal za to, že z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ide o právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Zo súdom prvej inštancie uplatňovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Uvedené ustanovenia

však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (03. 05. 2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčovali samostatne a až ku dňu 04. 05. 2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15. 05. 2016 až 15. 09. 2016. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/216/2018 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/88/2018. Citoval z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12. 04. 2017. Uviedol, že dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Dňa 03. 05. 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. dňa 04. 05. 2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žaloba bola na okresný súd podaná dňa 25. 04. 2019, teda v rámci trojročnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené mal okresný súd správne žalobe vyhovieť minimálne v rozsahu sumy 105,90 eur s príslušenstvom. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v časti I. výroku v rozsahu sumy 105,90 eur s príslušenstvom a v závislom výroku o trovách konania (II. výrok) s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože vykonal dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a vyvodil z neho správny právny záver. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Premlčaním (praescriptio) sa rozumie kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktoré po márnom uplynutí tohto času nemožno oprávnenému súdne priznať. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti ju nemožno zmeniť ani dohodou strán; jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania. V prejednávanej veci je premlčacia doba trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka). Nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka). Podľa § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka môže veriteľ právo na vyhlásenie mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru pre nesplnenie niektorej splátky využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

6. Okresný súd mal preukázať, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalovaným pôvodný veriteľ L. K., a. s. vyhlásil dňa 03. 05. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 11. 05. 2016, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Urobil tak pre neuhradenie splátky splatnej dňa 15. 11. 2015; odvolateľ tieto skutkové závery okresného súdu nezospornil.

7. V prejednávanom spore je potrebné za účelom správneho určenia počiatku plynutia premlčacej doby aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (čo nebolo sporné). Premlčacia doba na uplatnenie práva začala veriteľovi v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej bola vyhlásená mimoriadna (predčasná) splatnosť úveru, teda splátky splatnej dňa 15. 11. 2015, odkedy začala plynúť i všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 15. 11. 2018. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalobcu v priebehu plynutia premlčacej doby nemá na jej plynutie žiadny vplyv (§ 111 Občianskeho zákonníka). Rovnako na jej plynutie nemá vplyv § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie upravuje (sprísňuje) podmienky uplatnenia práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (o povinnosť veriteľa upozorniť dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, ktoré veriteľ môže uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky), nemá však vplyv na odlišný právny inštitút, ktorým je určenie (podľa tvrdení odvolateľa neskoršieho) počiatku plynutia premlčacej doby. Odvolací súd vychádza z toho, že počiatok plynutia premlčacej doby je určený vždy kogentne, či už v ustanovení §

101 Občianskeho zákonníka, alebo v jeho § 103. Žiada sa poznamenať, že premlčacia doba v trvaní troch rokov je dostatočne dlhá pre to, aby veriteľ uplatnil svoje právo žalobou aj v prípade dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca doručil žalobu okresnému súdu dňa 25. 04. 2019, teda po uplynutí zákonom danej premlčacej doby. Okresný súd preto správne premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy žalobcovi nepriznal a rozhodol správne, keď žalobu zamietol.

8. Pokiaľ žalobca vo vzťahu k začatiu plynutia premlčacej doby poukazoval na názory vyslovené v iných rozhodnutiach krajských súdov vydaných v obdobných veciach odvolací súdu uvádza, že za súčasť ustálenej judikatúry je pre účely jej záväznosti potrebné považovať určitý právny názor opakovane potvrdený najvyšším súdom (nie jedným jeho senátom). Významnú hodnotu má aj to, či bolo takéto rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, teda bolo pripomienkované predpokladaným spôsobom a odsúhlasené príslušným kolégiom, a je tak považované za súčasť ustálenej judikatúry v obdobných veciach. Nie každé súdne rozhodnutie spadá pod širší pojem judikatúry. Pojem judikatúra zahŕňa publikované (v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) rozhodnutia dotýkajúce sa určitej otázky výkladu právnej normy, ktoré sú bezprostredne záväzné iba pre rozhodnutie v konkrétnej veci, neformálne z nich však často súdy vychádzajú. Publikovanie rozhodnutia v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je výsledkom dlhodobejšieho procesu zahŕňajúceho riešenie konkrétnej právnej otázky nielen výkladom sporného ustanovenia súdmi, ale aj napr. akademickou obcou, čo ho odlišuje od bežne zverejneného anonymizovaného rozhodnutia. Navyše je potrebné podotknúť, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017, z ktorého odvolateľ cituje, rieši určenie začiatku plynutia premlčacej doby v prípade prvej omeškanej splátky (nezaobera sa počiatkom omeškania v prípade mimoriadnej splatnosti úveru vyhlásenej pre nezaplatenie napr. v poradí tretej alebo desiatej splátky), čo je iná ako prejednávaná právna otázka.

9. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania (II. výrok), hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v konaní pred súdom prvej inštancie pasívny, preto mu v konaní nijaké trovy nevznikli, čo je dôvod nepriznania nároku na ich náhradu.

10. Odvolaním žalobcu nenapadnutá časť výroku o zamietnutí žaloby o sumu 131,83 eur s príslušenstvom (časť I. výroku) zostala nedotknutá (§ 367 ods. 3 C.s.p.).

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný; zo spisu mu však žiadne trovy nevyplynuli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).